



Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.744/2021/20.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter, előadó bíró

Molnár Ferencné dr., bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2022. március 21.

Az ügy tárgya: készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntette és más
bűncselekmény

Terhelt: I. rendű

Első fok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 7.B.VI.20.090/2017/31., ítélet,

tárgyalás, 2017. október 17.

Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 28.Bf.VI.13.296/2017/38., ítélet, nyilvános
ülés, 2018. június 20.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.VI.20.090/2017/31. számú, illetve a Fővárosi Törvényszék 28.Bf.VI.13.296/2017/38. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 22.860 (huszonkettőezer-nyolcszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2017. október 17-én kihirdetett 7.B.VI.20.090/2017/31. számú ítéletével az I. rendű terheltet 3 rendbeli – két esetben bűnsegédként – információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette [Btk. 375. § (5) bekezdés, (1) bekezdés] és 6 rendbeli bűnsegédként, információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette – melyből 5 rendbeli folytatólagosan elkövetett – [Btk. 375. § (5) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] miatt mint különös visszaesőt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetéseinek végrehajtását, valamint rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. június 20-án kihirdetett 28.Bf.VI.13.296/2017/38. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta. Az I. rendű terhelt

bűncselekményeit felbujtóként megvalósított információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének [Btk. 375. § (5) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] és 5 rendbeli felbujtóként megvalósított információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének [Btk. 375. § (5) bekezdés, (1) bekezdés] minősítette. Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] Az irányadó tényállás lényege szerint: a II. rendű terhelt a munkája során ismerkedett össze az üzletben gyakori vásárlóként megjelenő I. rendű terhelttel. A II. rendű terhelt használta már korábban is a terminált manuális adatbevitellel, így tudta, hogy lehetőség van a bankkártyával történő fizetésre olyankor, amikor a bankkártya fizikailag nincs jelen. Az I. rendű terhelt elmondta neki, hogy ő évek óta él készpénzfizetést helyettesítő eszközök illegális használatából, amiből semmi baja nem származott, ezzel meggyőzte arról, hogy ily módon valóban tranzakciók bonyolíthatók le.

Az I. rendű terhelt ismeretlen körülmények között, különböző, más nevére szóló, illetve hamis bankkártyákat szerzett meg annak érdekében, hogy azokat – valódi készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében – a tulajdonosuk tudta és beleegyezése nélkül fizetési eszközként használják fel. A jogosulatlanul megszerzett bankkártyák szükséges adatait a II. rendű terhelt részére – hol a helyszínen más ismeretlen személy, személyek társaságában megjelenve, hol telefonon keresztül – átadta, aki az adatok kézzel történő bevitelével a fizetéseket ténylegesen a terminálon keresztül lebonyolította. A bankkártyás vásárláskor keletkező bizonylatokat, slipeket ismeretlen személyek írták alá, több esetben a bankkártyatulajdonos nevének aláhamisításával. A tranzakciók mögött tényleges ruhavásárlás is volt, az üzletben való leltározáskor az üzemeltető cég leltárhiányt állapított meg 2012. április 19. napján 2.777.300 forint, 2012. április 29. napján pedig 1.183.050 forint összegben, a leltárhiányból utólag 2.000.180 forint átfedés került kimutatásra a tranzakciók során vásárolt árucikkek kapcsán.

Az alábbi időpontokban és összegekben került sor vásárlások eszközzésére a fenti módon kizárólag a II. rendű terhelt által kivitelezett adatbevitellel, az I. rendű terhelt által megszerzett és átadott bankkártyaadatok felhasználásával:

I.

2012. február 16. napján 19 óra 56 perckor az I. rendű terhelt jelenlétében, az általa átadott hamis Banka Koper D.D. bankkártya felhasználásával 339.200 forint értékben.

II.

2012. február 17. napján 17 óra 40 perckor egy, a tulajdonosától ismeretlen körülmények között eltulajdonított bankkártya felhasználásával 308.200 forint, és 17 óra 52 perckor egy Sberbank Cz. bankkártya felhasználásával 353.500 forint, összesen 661.700 forint értékben.

III.

2012. február 23. napján 16 óra 18 perckor egy, a tulajdonosától ismeretlen körülmények között eltulajdonított Card Complete Service Bank AG bankkártya felhasználásával 567.950 forint, 16 óra 28 perckor 341.650 forint, azaz összesen 909.600 forint értékben.

IV.

2012. február 29. napján 16 óra 34 perckor egy, a tulajdonosától ismeretlen körülmények között eltulajdonított Card Complete Service Bank AG Mastercard bankkártya adatainak felhasználásával 530.300 forint, 16 óra 38 perckor 416.150 forint, 16 óra 50 perckor 157.800 forint, azaz összesen 1.104.250 forint, 16 óra 52 perckor egy Card Complete Service Bank AG Mastercard bankkártya felhasználásával 166.600 forint, 16 óra 56 perckor 458.080 forint, azaz összesen 624.680 forint, 16 óra 56 perckor egy bankkártya felhasználásával 544.600 forint, összesen 2.273.530 forint értékben.

V.

2012. március 10. napján 18 óra 49 perckor egy, a tulajdonosától ismeretlen körülmények között eltulajdonított PostFinance bankkártya felhasználásával 432.250 forint, 18 óra 55 perckor 284.400 forint, azaz összesen 716.650 forint értékben.

VI.

2012. március 11. napján 14 óra 20 perckor egy, a tulajdonosától ismeretlen körülmények között eltulajdonított Swissscard bankkártya felhasználásával 569.800 forint, 14 óra 23 perckor 370.250 forint, 14 óra 31 perckor 397.400 forint, 16 óra 51 perckor 396.200 forint, azaz összesen 1.733.650 forint értékben.

A II. rendű terhelt által manuálisan kivitelezett tranzakciókat utóbb a bankkártyatulajdonosok megreklamálták, jogos reklamációjuk hatására a bankkártyákat kibocsátó bankok közbenjárásával a már jóváírt bankkártya elszámolások összegét egy ingatlanhasznosító kft. terhére a Six Pay útján csökkentették akként, hogy a már jóváírt összegeket utóbb a következő gyűjtőelszámolás során a cégtől levonták, így végül a cég a jogosulatlan bankkártyák felhasználásával értékesített ruházati termékek ellenértékét, összesen 6.634.330 forintot nem kapta meg.

II.

[4] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a tartalma szerint a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára hivatkozva, a büntetés enyhítése érdekében.

[5] Kifejtette, hogy azzal a magatartásával, hogy mások bankkártya adatait a II. rendű terheltnek átadta, a Btk. 393. § szerinti készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűncselekményét követte el.

[6] Álláspontja szerint a bankkártyás visszaélések sértettjei a pénzüintézetek, mivel a birtokosok védve vannak a bankok által vállalt garancia miatt.

[7] Felhasználói magatartást sem tanúsíthatott, mivel a kártyabirtokos rendelkezési jogot tartott fenn a jogosulatlan felhasználás kizárására, amit a PIN ismeretéhez, vagy az aláírásának azonosításához kötött.

[8] A II. rendű terheltnek tudomása volt arról, hogy az adatok kézi bevitele is lehetséges. A Six-Pay kötelelességszegése és hanyagsága, hogy a tiltott mód minimum 40 napig funkcionált, valamint a pénzek átutalásával tette lehetővé a cselekmény befejezetté válását annak ellenére, hogy máskor visszatartotta az összegeket.

[9] Sérelmezte, hogy súlyosító körülményként vette figyelembe a bíróság a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, valamint további enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy időközben életmentő műtéten esett át a jobb oldali lágyéksérve miatt.

[10] A Legfőbb Ügyészség BF.838/2021/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az I. rendű terhelt cselekményét a másodfokú bíróság törvényesen minősítette felbujtóként megvalósított információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettének. Ezen bűncselekmény rendszerinti eszközcselekménye a Btk. 393. § (1) bekezdése szerinti készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés. Ennek következtében a két bűncselekmény halmazata látszólagos, és csak az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás megállapításának van helye.

[11] Megjegyezte, hogy a másodfokú ítéleti minősítés részben pontatlan. Az irányadó tényálláshoz képest az I. rendű terhelt az I. tényállási pont szerinti cselekményét kisebb, a II-VI. tényállási pontbeli cselekményeket nagyobb értékre követte el. Az ennek megfelelő helyes minősítés 5 rendbeli, felbujtóként megvalósított információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette [Btk. 375. § (5) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] és felbujtóként megvalósított információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette [Btk. 375. § (5) bekezdés, (1) bekezdés] lett volna.

[12] Rámutatott, hogy a halmazati büntetési tételkeret, valamint a középérték a helyes minősítés esetén sem változik, így a minősítés pontatlansága törvénysértő büntetést nem eredményezett, ebből következően felülvizsgálati okot sem valósít meg, miként a bűnösségi körülmények esetleges téves értékelése sem.

[13] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[14] A Legfőbb Ügyészség átiratára mind az I. rendű terhelt, mind a védője észrevételt tett. Az I. rendű terhelt továbbra is fenntartotta az álláspontját, hogy az eljáró bíróság a büntető anyagi jogszabály megsértésével állapította meg a bűnösségét, melyhez a védője csatlakozott. Lényegében megismételték az indítványban foglaltakat.

III.

[15] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[16] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat ellen jogi – nem ténybeli – okból terjeszthető elő. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok köre nem bővíthető.

[17] Az I. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapította.

[18] Eszerint kétségtelen, hogy felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, vagy a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[19] Az I. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványában a bűncselekmény törvénysértő minősítését sérelmezte arra hivatkozva, hogy a cselekményével a Btk. 393. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést valósította meg, melynek büntetési tétele 3 évig terjedő szabadságvesztés.

[20] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[21] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy az I. rendű terhelt ismeretlen körülmények között, különböző, más nevére szóló, illetve hamis bankkártyákat szerzett meg annak érdekében, hogy azokat – valódi készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében – a tulajdonosuk tudta és beleegyezése nélkül fizetési eszközként használják fel. A jogosulatlanul megszerzett bankkártyák szükséges adatait a II. rendű terhelt részére – hol a helyszínen más ismeretlen személy, személyek társaságában megjelenve, hol telefonon keresztül – átadta, aki az adatok kézzel történő bevitelével a fizetéseket ténylegesen a terminálon keresztül lebonyolította. A bankkártyás vásárláskor keletkező bizonylatokat, slipeket ismeretlen személyek írták alá, több esetben a bankkártya-tulajdonos nevének aláhamisításával.

[22] A Btk. 393. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki egy vagy több olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, amely nem vagy nem kizárólag a sajátja, vagy amelynek a használatára nem vagy nem kizárólagosan jogosult, mástól, annak beleegyezése nélkül,

jogtalanul elvesz vagy megszerez, a b) pontja szerint, aki hamis vagy meghamisított, az a) pontban meghatározott módon elvett vagy megszerzett készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszközön tárolt adatokat vagy az ahhoz tartozó biztonsági elemeket átad, megszerez, az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azon átszállít, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélést, míg a Btk. 375. § (5) bekezdése szerint információs rendszer felhasználásával elkövetett csalást követ el, aki hamis, hamisított vagy jogosulatlanul megszerzett elektronikus készpénz-helyettesítő fizetési eszköz felhasználásával vagy az ilyen eszközzel történő fizetés elfogadásával okoz kárt.

[23] Kétségtelen, hogy az I. rendű terhelt a bankkártyák jogosulatlanul történő megszerzésével megvalósította a Btk. 393. § (1) bekezdés szerinti bűncselekmény tényállását, majd ezt követően, időben és térben elkülönülten az I. rendű terhelt felbujtására a II. rendű terhelt felhasználta e jogosulatlanul megszerzett bankkártyákat.

[24] A készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés közvetlen elkövetési tárgya a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, közvetett tárgya pedig a pénzforgalom, a készpénzkímélő fizetési rendszer zavartalan, biztonságos működése. Ennek a bűncselekménynek a tényállása nem tartalmaz eredményt.

[25] A Btk. 375. § (5) bekezdése szerinti információs rendszer felhasználásával elkövetett csalásnak ugyancsak közvetlen elkövetési tárgya az elektronikus készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, közvetett tárgya pedig a vagyoni viszonyok mellett szintén a pénzforgalom, a készpénzkímélő fizetési rendszer, továbbá az információs rendszerek zavartalan működése.

[26] A Btk. 393. § (1) bekezdése az elektronikus készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jogtalan elvételét vagy megszerzését, míg a Btk. 375. § (5) bekezdése a jogosulatlanul megszerzett elektronikus készpénz-helyettesítő fizetési eszköz felhasználásával elkövetett bűncselekményt rendeli büntetni, azonban az utóbbi tényállás már eredményt – kárt – is tartalmaz.

[27] Mindezekből következően akkor, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jogosulatlan megszerzését követően annak felhasználására is sor került, mégpedig jogtalan haszonszerzési céllal, már nem a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés, hanem az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás megállapításának van helye.

[28] A Btk. 375. § (5) bekezdésében ugyanis a törvény összetett bűncselekményként törvényi egységet hozott létre, melyben a Btk. 393. § (1) bekezdése szerinti magatartás – a jogosulatlan megszerzés – eszközcselekménye az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalásnak.

[29] Ezért a két bűncselekmény anyagi halmazata kizárt.

[30] Következésképpen nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetőjében [Btk. 375. § (5) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (1) bekezdés] megállapította, a cselekmények minősítése azonban az I. tényállási pont kivételével az alábbiak szerint pontatlan.

[31] A Btk. 375. § (2)-(4) bekezdés az információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás súlyosabban minősülő eseteit – a vagyon elleni bűncselekmények szabályozásához hasonlóan – a bekövetkezett kár összegéhez igazodóan határozza meg.

[32] Egy évtől öt évig terjed a szabadságvesztés, ha – a (2) bekezdés b) pontja értelmében – nagyobb kárt okozó információs rendszer felhasználásával elkövetett csalást (ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti) bünszövetségben [Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pont], vagy üzletszerűen [Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pont] valósítják meg.

[33] A Btk. 459. § (6) bekezdése alapján az I. tényállás szerinti cselekménnyel kisebb kárt (339.200 forint), míg a II-VI. tényállásban rögzített cselekményekkel nagyobb kárt (661.700 forint, 909.600 forint, 2.273.530 forint, 716.650 forint és 1.733.650 forint) okozott az I. rendű terhelt.

[34] A bűncselekmény rendbelisége a sértettek (károsultak) számához igazodik.

[35] Mindezek alapján az I. rendű terhelt cselekményeinek helyes minősítése felbujtóként megvalósított információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette [Btk. 375. § (5) bekezdés, (1) bekezdés] és 5 rendbeli, felbujtóként megvalósított információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette [Btk. 375. § (5) bekezdés, (2) bekezdés b) pont].

[36] Ez azonban nem vezetett a felrótt magatartás törvényi tényállás szerinti jogi értékelés hibájához, hanem olyan minősítési hiba, ami nem eredményezett törvénysértő büntetést. Tekintettel arra, hogy az anyagi jogi, minősítési tévedés ellenére sem változik a halmazati büntetés, a bűnösségi kör nem szűkül ezzel. A helyes minősítéshez képest is a kiszabott büntetés törvényes.

[37] Ami a felülvizsgálati indítványban a sértettek személyére vonatkozóan kifejtetteket illeti, a következőkre mutat rá a Kúria.

[38] Az elkövetéskori jogállapotnak megfelelően a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 2. számú melléklet I/5.1 pontja szerint készpénz-helyettesítő fizetési eszköz:

a) a csekk,

b) az elektronikus pénz,

c) a pénzforgalmi szolgáltató és az ügyfél közötti keretszerződésben meghatározott olyan személyre szabott dolog vagy eljárás, amely lehetővé teszi az ügyfél számára a fizetési megbízás megtételét.

[39] Az I/5.2 pontja szerint elektronikus pénz: az elektronikus pénz kibocsátójával szembeni követelés által megtestesített, elektronikusan tárolt – ideértve a mágneses tárolást is – összeg, melyet pénzeszköz átvétele ellenében bocsátanak ki a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvényben meghatározott fizetési műveletek teljesítése céljából, és amelyet az elektronikus pénz kibocsátóján kívül más természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és egyéni vállalkozó is elfogad.

[40] A tényállás rögzíti, hogy az I. rendű terhelt által megszerzett és átadott bankkártyaadatok felhasználásával került sor a vásárlásokra.

[41] A folyószámlán vezetett pénzhez hozzáférést biztosít a bankkártya, aminek birtoklása egyben az adott, a bankkártyával célba vehető pénz birtoklását is jelenti. Ekként az ilyen kártya jogosulatlan felhasználója a pénz birtokosának érdekét sérti, aki azonban nem csupán a pénzüintézet lehet – ellentétben a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal –, hanem a bankkártyatulajdonos is.

[42] Következésképpen helytálló a másodfokú bíróság megállapítása, mely szerint a bűncselekmények rendbelisége a károsultak, jelen ügyben a bankkártya-birtokosok számához igazodik.

[43] Az indítvány kifogásolta az I. rendű terhelt javára szóló enyhítő, illetve terhére szóló súlyosító körülmények mikénti értékelését is.

[44] A bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy konkrét ügyben, illetve az adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[45] A Be. 659. § (1) bekezdéséből következően anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége nem (így a büntetéskiszabási tényezők értékelése sem) képezheti, felülvizsgálatban az sem támadható, illetve vizsgálható, hogy az eljáró bíróság miként vette figyelembe a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket.

[46] Ekként a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdés szerinti tanácsülésen – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek felülvizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdés alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta, a bűnügyi költség viseléséről pedig a Be. 664. § (1) bekezdés záró fordulata szerint rendelkezett.

IV.

[47] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[48] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2022. március 21.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

BÉ